

Transplantarea lui Cervantes pe pământ englezesc; sau tematizarea problemelor de identitate culturală în piesa lui Henry Fielding, *Don Quixote in England* - Dragoș-Alexandru Ivana (Universitatea din București)

Articolul de față analizează trei aspecte principale evidențiate de piesa comică a lui Henry Fielding intitulată *Don Quixote in England* (1734). Primul aspect se referă la faptul că *Don Quixote* este un model imitat ad literam de Fielding, cu scopul de a examina status quo-ul în Anglia secolului al XVIII-lea, de a compara și negocia diferența dintre identitatea culturală spaniolă și cea engleză și, nu în ultimul rând, de a scoate în evidență criza identității politice din Anglia la acea vreme. Al doilea aspect pune accent pe ideea că Fielding a consolidat autoritatea unui *Don Quixote* englez, înțeles, totodată, ca exponent metonimic al judecății clare, precum și al unui model etic de conduită. Al treilea aspect, imitația ca atare a lui Fielding, care denunță în mod vădit sistemul politic corupt al lui Horace Walpole, se axează pe o politică a reprezentării comice promovată de Dryden sub forma utile-dulce, ultima dintre acestea constituind scopul final al comediei. Sprijinindu-se pe filosofia morală a lui Shaftesbury, care pledează pentru ideea că natura umană este, în mod intrinsec și universal, benevolentă, dictonul horatian al plăcerii și pedagogiei morale i-a determinat pe Joseph Addison și Richard Steele să disocieze între râsul amiabil de sorginte liberală și râsul sarcastic, satiric promovat de conservatori. Deși noul tip de râs amiabil, cel tipic comediei, a încurajat conceptul de dulce, nu de utile, potrivit lui Addison, articolul de față argumentează că Fielding a asociat sancțiunea morală revelată de satira conservatoare cu noul sens liberal al umorului înțeles ca simpatie și al comediei înțeleasă ca eliberare.